

PREDAVANJE ZA STARŠE -SPODBUJANJE OTROKOVE SAMOSTOJNOSTI IN PRIVZDIGOVANJE DELOVNIH NAVAD

V torek, 26. 3. 2024, je v enoti Solzice potekalo predavanje za vse starše in strokovne delavke našega vrtca. Predavala nam je ga. Tanja Povšič, vodja podporno-izobraževalnega centra Modra postaja pri ZPMS.

Predavateljica nam je podala zelo aktualne, pomembne in ključne vsebine ZAVESTNEGA STARŠEVSTVA, ki so temelj za razvijanje otrokove samostojnosti in samozavesti.

Poudarila je, da starši otrokom že, ko se rodijo nadenemo »nahrbtnike«, zelo pomembno pa je, kaj bomo dali vanje, kako bomo otroka opremili za življenje. Nahrbtniki nikakor ne smejo biti pretežki, preobremenjeni, kajti otroci se lahko kaj hitro pod njimi zlomijo in seveda tudi ne prelahki. Kaj jim torej dati za popotnico?

Pomembno je, da starši razlikujemo med potrebami in željami otrok. Potrebe otrok (varnost, naspanost, da niso lačni, žejni, oblečeni, da so ljubljeni,..) moramo starši zadovoljevati, jih znati prepoznati in se nanje vedno odzvati. **Otroci se namreč ne odzivajo z glavo**, saj njihovi možgančki, sploh čelni režnj še ni razvit, zato ne morejo razmišljati racionalno, kot odrasli.

Otroci se odzivajo s srcem, čustvi, vedenjem. Če znamo prepoznati zakaj se otrok na določen način odziva (jeza, strah, jok, kričanje, smeh,..) se bomo znali tudi pravilno odzvati in mu pomagati, da bo šel čez svoja čustva. Pri željah vedno presodimo in lahko in moramo kdaj reči NE.

Otroci morajo doživeti vsa čustva od dobrih do slabih. Starši jim moramo omogočiti, da vadijo dobre in slabe izkušnje. Zato jih ne zavijajmo v vato, pretirano varujmo in ne prirejajmo situacij, ker jih s tem omejujemo in jih bomo prikrajšali za zelo dragocene izkušnje. Odrasli smo tam, da jih vodimo, da se počutijo varne. Otroci pa morajo doživeti tudi razočaranje, poraz, bolečino. Tako bodo imeli izkušnjo in se bodo znali spopasti s situacijami tudi v času odraščanja. Zelo pomembna so **PRAVILA** s ciljem. Pravila so in bodo, otroci se ob njih počutijo varne, starši pa jim s pravili sporočamo **VEM KAJ DELAM, TU SEM ZATE**. Starši naj bodo pri pravilih realni in dosledni. Igranje družabnih iger, športne igre s starši, vrstniki so super poligon za vajo teh situacij. Tako bodo razvijali svojo samostojnost in samozavest.

Otroci se šele učijo. Zato ne pričakujmo, da bodo nekaj znali takoj. Potrebujemo veliko ponovitev in vaje. Zelo pomembno je, da jim realno predstavimo nove situacije. Npr. Na zdravniškem pregledu bodo nekateri instrumenti zelo mrzli, ne bo prijetno. Ko boš dobil injekcijo te bo tako zbolelo (uščipnemo kožo), ampak bolečina bo zelo hitro izzvenela. Tudi otrok ima tako kot odrasli strahove pred novimi situacijami, zato mu dajmo čas, da se privadi.

Le tako nam bo otrok lahko **zaupal**.

Otroci morajo in želijo biti videni, slišani in spoštovani. Starši se moramo samo naučiti »brati« svojega otroka, kaj nam z nekim vedenjem sporoča. Dovolimo si, da nismo vedno sto procentni, da vedno ne zmoremo vsega. Če se tega zavedamo in znamo zregulirati svoja čustva je to ok in čisto normalno. Starševstvo je nekaj, kar se ne rabimo posebej učiti, če vemo, kaj želimo, znamo prepoznati otrokove potrebe in postavljamo pravila z jasnim ciljem.

In za konec....otroci in starši nismo enakopravni, starši smo hierarhično nad otroki. Dolžnost staršev je, da postavljamo pravila, ki so dobra za otrokov razvoj. Sicer gre za zlorabo. Smo pa vsekakor starši in otroci ENAKOVREDNI.

Po predavanju priredila:

Valentina Slemnik, pomočnica ravnateljice